

El més buscat

Un relat de: [Àlex Lacambra Boada](#)

Ha sortit corrents quan els han donat accés al Museu del Lovre i ara camina a pas ràpid pels passadissos. El pare li ha explicat que hi ha una dona que somriu a la que tothom vol veure i que és la més famosa. I ell, no s'ho vol perdre.

Les sales del Museu són inacabables i connecten les unes amb les altres. Cada vegada que veu una dona s'atura i l'observa. És aquesta? Doncs segurament no, perquè la majoria dels visitants passen de llarg i, a més, no somriu. Així que no cal perdre-hi més temps. Es comença a sentir dins d'un laberint i l'únic que vol és trobar-la. Segur que una vegada allà hi serà tothom i fins i tot hi hauran els pares, que ara, no té ni idea d'on són.

En un passadís ample en el que convergeix molta gent, a mà dreta hi ha una sala en la que hi ha una gran expectació. El cor se li accelera i queda un moment astorat observant embadalit. Una paret de fusta s'imposa al centre deixant espai per rodejar-la. Davant seu tothom intenta apropar-s'hi i les fotografies amb els mòbils es relleven l'una darrera l'altra. Tanta gent fa que no pugui entreveure el que allà s'hi penja.

S'apropa neguitós però lentament i s'infiltra entre les cames fins que arriba al cordó que el separa de la gran obra. "Oh! La Mona Lisa!", diu una dona que no pot evitar sensibilitzar-se. Ell observa el quadre i queda meravellat. Llavors s'emociona i respira fondo. S'adona que ha arribat a temps i que no s'ho ha perdut. La dona, encara somriu.